

[Marianne Jelved]

smule polemisk – at der reelt ikke er noget alternativ. Så vi fortsætter ufortrødent, stædigt og vedholdende. Opgaverne *skal* løses.

Den dagsorden, regeringspartierne har foreslået, understreger opgavernes alvor, nøjagtig som statsministeren gjorde det i sit svar på forespørgslen. Det ville være et godt budskab fra denne debat med en fælles markering af, at Folketinget i fællesskab vil forstærke indsatsen for at løse opgaverne.

I går vedtog Folketinget en lov om flere kvinder i bestyrelser. Den slags ændringer tager tid. De mandsdominerede organisationer modarbejdede til sidste øjeblik dette lovforslags vedtagelse. Det er faktisk et godt billede på de barrierer, der gennem årene har skullet overvindes af kvinder for at få mere ligelig indflydelse i det danske samfund.

Her i 75-året for kvindernes valgret vil jeg gerne udtrykke min respekt for de kvinder, der under store personlige omkostninger banede vejen for os, der i dag sidder i Folketinget. Det forpligter os på tværs af partierne til at løfte arven og i fællesskab fortsætte arbejdet for den demokratisering af samfundet, som ligestilling er udtryk for.

For hvert skridt kvinderne har trådt på ligestillingens vej, har der siddet sorte ravne på stene ved siden af vejen, og de har skreget: Nu er det nok! Hertil og ikke længere! Det ved vi godt, men vi går videre.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg kunne godt have lyst til at bede fru Marianne Jelved om at uddybe begrebet bred politisk enighed om Europa. Vi har jo en tendens til i Folketinget, som det er sammensat, og med den regering, vi har, at nogle bliver meget tilfredse med sådan nogle trylleformularer som bred enighed. Men skulle vi ikke diskutere realiteterne i stedet for? Jeg kender godt de dagsordener, der er vedtaget. De er såmænd ikke så værst. Derfor vil jeg spørge Det Radikale Venstre om noget konkret: Hvad mener Det Radikale Venstre om endegyldigt fastlåste valutakurser? Det er ret vigtigt, også for at finde ud af, hvad al denne bredde, som man ikke rigtig kan få fat i hvor er henne, er for noget.

Tager Det Radikale Venstre afstand fra flertalsafgørelser i udenrigspolitikken? Tager Det Radikale Venstre afstand fra lovgivende magt

til EF-Parlamentet? Og så mit sidste spørgsmål til Det Radikale Venstre: Hvad mener Det Radikale Venstre om mere bredt europæisk samarbejde? Mere bredt europæisk samarbejde, det er jeg enig i, men hvad mener Det Radikale Venstre? For jeg kan ikke rigtig se, at man kan sige mere bredt europæisk samarbejde, uden at man samtidig er nødt til at sige, at man vil noget andet end dem, der vil sætte fart på unionen netop nu.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Til hr. Gade: Det er et mål for Det Radikale Venstre – det har jeg sagt – at det i udenrigs- og sikkerhedspolitikken er vigtigt for Danmark, at der er bredde bag ved beslutningerne herinde. Hermed mener jeg, at der er bredde, dvs. over midten, i dansk politik.

De faste valutakurser, flertal om politiske beslutninger osv. er jo emner, der skal forhandles. Vi har den opfattelse, at EMS-samarbejdet og et fast valutakurssystem ville være en styrke og en hjælp for dansk økonomi.

Med bredt europæisk samarbejde mener jeg, at EF har en vigtig opgave i at inddrage andre lande i et samarbejde, gerne med henblik på en stadig udvidelse af EF-medlemslandenes antal.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Hvis jeg forstod det første rigtigt, så var det en udbygning af EMS-samarbejdet. Det kan være meget fornuftigt. Lad os diskutere det. Men det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om endegyldigt fastlåste valutakurser. Det er jo interessant, fordi statsministeren – vel ved en lapsus – forleden dag kom til at sige, at vi havde en fælles valuta om 5 år. Derfor vil jeg gerne vide mere præcist, hvad det er, Det Radikale Venstre mener her.

Bredden, forstår jeg, betyder, at man er villig til, at flere lande kan blive medlemmer af EF. Det synes jeg også er rigtigt, men det betyder vel også noget mere for Det Radikale Venstre, som jo har stemt for den dagsorden, som hr. Ivar Nørgaard foreslog i november 1989, hvori man taler om nye beslutningsformer og samarbejdsformer, der åbner for nærmere samarbejde med EFTA-landene og med de lande i Central- og Østeuropa, der gennemfører demokratiske reformer.